

אני חי בצל איומים!

ביטול ימיהערך בבנקים. הם היו מן הגורמים העיקריים שהביאו לפשיטת-רגל של מכוניות דלתא. יש הטוענים שרפי גינת הוא העיתונאי בעל הכוח הגדול ביותר במדינה. אני מודע היטב לעובדה, שאם לא היה לנו כוח, לא נהיה שווים שום דבר, אולם מגזימים בכוח שמיחסי לנו. הציבור מת ייחס אלינו כמו אל מבקר המדינה, כמו אל מישרה ובית-משפט. „כולבוטק הפך מעין מילת קסם“, אומר רפי.

„בתיים שלי לא חשבתי שאגיע בכלל אל המדיום הטלוויזיוני. חשבתי להיות זמר. נולדתי בירושלים, וכשהייתי בן 3 עברו הורי לחיפה ומשם לקריית-טבעון. סיימתי את בית-הספר הריאלי ב' חיפה, ומשם המשכתי לאוניברסיטה ללימודי כלכלה ומדעי הדין.

„בו בומן התחלתי לשיר. קיבלתי תפקיד של זמר במחומר שהפיק גיורא גודיק המנוח, לחיי הסוסיס שהוציאו את עם ישראל מהבון. אחר-כך שיהקתו בתפקיד התובע בהצגה שלמה המלך ושלמי הסנדלר. כשהסתיימה ההצגה הצטרפתי ללהקה כרמון, ושהייתי איתה שנה בנייריורק. מכרמון עברתי ללהקה אחרת, בשם הצברים, והסוכנותי איתה באירופה.

„באירופה התלהב ממני האמרגן של האבנים המתגלגלות והחתים אותי כזמר עם תדמית של קאובוי. הייתי אמור להופיע בשירי הר מערב הפורע בגדים שתורים ובי כובע של קאובוי, כשלידי מפוזות שתי כושיות בתלבושת מינימום.“ יתכן שרפי היה הופך זמר מצ' ליה, אולם מילחמת יום-הכיפורים קטעה את החלומות. בעיצומה של החזרות הוא עזב הכל חזר לארץ, והצטרף לחולייט-בידור שהופיעה לפני חיילים. עם סיום המלחמה הוא חשב להמשיך בקאריירה של זמר, אולם המציאות טפחה על פניו.

„אחוזי המילחמה היה מצב הר בידור בארץ בשיא השפל. באותה תקופה נשאתי את אשתי הראשונה, דורות, והייתי חייב לפרנס את הבית. בשירה לא היתה עבודה ולא כסף. הייתי מובטל, חיפשתי עבודה, ועברתי כשליח מיסלקה של בנקים. הייתי קם בארבע וחצי בבוקר, מעמיס שקים של בנק המזרחי נוסע מתל-אביב לאשקלון, נתיבות, אופקים, קרית גת, באר-שבע, מחכה חמש שעות וחוזר את אותו המסלול בחזרה. במשך עשרה חודשים עשיתי יום-יום את אותו מסלול מפרך. עברתי 120 אלף קילומטרים באותו זמן.“

מיקרה במעלית

לום אחד ראה רפי מודעה בעיתון, על קורס מטעם רשות-השדור המכשיר כתבי-ספורט. הוא נרשם לקורס, והשי תתף בו בד בבד עם עבודתו ב' מסלקה. „אלה היו ימים מטורפים“, הוא נזכר. „כשהפכתי כתב-ספורט, הייתי גומר את הסור היומי ב' מיסלקה, רץ לצלם כתבות, עורך אותן כלילה וחוזר לתל-אביב לקחת את השקים. היו ימים שלא ישנתי כלל, עד שהטלוויזיה הציגה לי משרה מלאה ככתב-ספורט. תוך חצי שנה הפכתי לעורך מבט-ספורט.“

נסתם, ושמו את רפי גינת, מפיק התוכנית והוגה הרעיון, על הר כוונת.

„הפעם אני יודע כיצד להתייחס לאיומים האלה. ביום השבת הר אחרון הגיע אלי טלפון מאחד, שכונה עצמו, מפקד מיבצע הר חיסול. הוא הודיע לי מפורשות שאם לא אפסיק את המיבצע, הוא

אומר המפיק

בן ה' 33 של

„כולבוטק“,

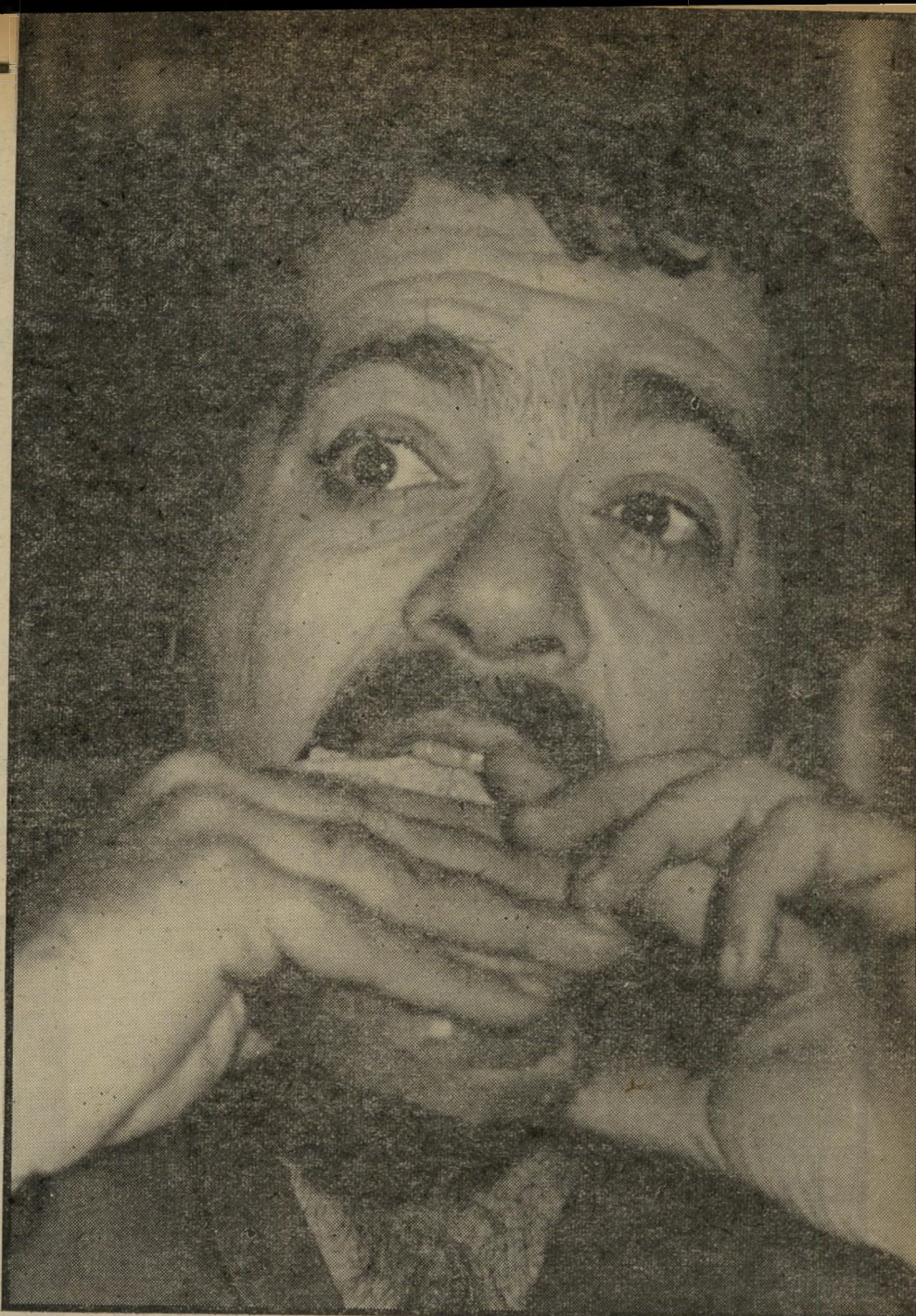
המודה: „יש לי

יותר מדי כוח“

עומד לקרוע אותי ואת מישפחתי לגזרים. אני משתדל להתעלם מן הפחד. אפילו לא פניתי למישרה. אני מתגנח בעובדה שאף פעם לא פגעו גורמי-פשע בעיתונאים, ואני מאמין שגם בי לא יפגעו פיסית.“

„יש לנו כוח!“

אנשי „כולבוטק“ אזהבים לא רק לדוות על חדשות, אלא מעורבים בעשייתן. ידועים מיקרים שבהם נסגרו מיפעלים בעיקבות ביקורת שהוטחה עליהם במישר, ואנשים נעצרו. בהשפעת כולבוטק נחקקו חוקים חדשים בכנסת. חוק פיקוח חתנות, חוק הגנת הצרכן,

„אחכים לי בפניה“ אומר מפיק

כלבוטק, רפי גינת, הוזלל בתיאבון רב כריך. „מקנאים בי כי אני שלאגד. אני אדם שבכחה מלים יכול להפיל מיפעל

„חייך הגיעו לסופם! אנחי נו נרצח אותך! מי אתה חושב שאתה, שתיקה על עצמך להרוס את פרנסתם של הפורצים! אנתנו נסמן על הפרצוף שלך את מיספר תעורת ההות שלך!“

איומים טלפוניים בנוסח זה מקבל בימים אלה מפיק „כולבוטק“ רפי גינת.

„זהו הפעם הראשונה שאני מקבל איומים והפחדות מגורמים הקשורים בעולם הפשע. עד היום היו האיומים אלי מצד גורמים אינטרסנטיים שניסו למנוע שידור מסויים. שמונה פעמים במשך חודש אחד ריסקו לי את האוטו. אחרי שידור תוכנית כולבוטק, בתחנת-דלק, הצמידה לי הטלוויזיה שני שומרים עם עוזי. היום הגיעו הדברים לידי מצב חמור יותר, שבו מעורב העולם התחתון.“

האיומים על רפי ועל מישפחתי התחדשות לפני שבועיים, מייד אחרי שידור תוכנית כולבוטק. שבה הכריזו מפיקה, בשיתוף עם מישטרת-ישראל ותברות-הביטוח, על מיבצע סימון רכוש. הצופים התבקשו לסמן את רכושם, ב' מיספר הזהות שלהם, כדי להקשות על הפורצים לסחור ברכוש גנוב. מטרת המיבצע היא להוריד את עקומת הפשע במדינה.

הרעיון התקבל בברכה בקרב אורחי המדינה, אך לא אצל הר פורצים, אשר החלו לחשוש לפרי

רפי עם אשתו השניה נא-וה, ובתו מנישואיו הראשונים, נטהלי. בטלוויזיה הוא התחיל ככתב-ספורט.

ילד טוב ירושלים ופי בגיל 4 בגן-הילדים בחיפה. „ילד הייתי ביישן, רגיש ופגיע מאוד.“